

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Gavriliță Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Chilari Vasile Xxx, născut la xxx, originar din xxx, domiciliat în xxx xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 26.01.2015 - 25.03.2016 (prima instanță);
2. 15.04.2016 - 29.09.2016 (instanța de apel);
3. 09.11.2016 - 08.02.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 25 martie 2016, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Chilari Vasile Xxx a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa sub formă de 3 (trei) ani închisoare de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată lui Chilari Vasile Xxx prin sentință a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Chilari Vasile, la data de 06 septembrie 2015, aproximativ la ora 00:05 min., conducea autoturismul de model „Volkswagen” cu n/î xxx, deplasându-se pe str. P. Movilă, mun. Chișinău, din direcția str. Alexei Șciusev spre str. Ștefan cel Mare, mun. Chișinău.

În timpul deplasării, la intersecția str. P. Movilă cu str. București, conducătorul auto Chilari Vasile nu a manifestat prudență sporită la trafic, a ignorat cerințele pct. 59 alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere, care prevede că : „*La intersecția drumurilor de semnificație neechivalentă, conducătorul vehiculului care se deplasează pe drumul*

fără prioritate trebuie să cedeze trecerea vehiculelor ce se apropie de intersecție pe drumul cu prioritate ”, în consecință tamponând motocicleta de model „Honda” cu n/î xxx, care se deplasa pe str. București, mun. Chișinău, drum cu prioritate față de str. P. Movilă.

În rezultatul accidentului rutier respectiv, conducătorul auto al motocicletei „Honda”, Topală Daniel, conform raportul de expertiză medico-legală nr. 2292/D din 24.09.2015, s-a ales cu vătămare gravă, manifestată prin fractura osului femural pe stânga multifragmentară cu deplasare, cu afectarea canalului medular, în 1/3 medie; fractura capului osului fibular drept cu deplasare; fractura platoului tibial stâng fără deplasare, plăgi contuze și excoriații la nivelul membrelor inferioare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate.

Aceste acțiuni ale inculpatului Chilari Vasile au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, conform indicilor - *încălcarea regulilor de securitate a circulației, comisă de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Buiucani mun. Chișinău, Severin Vladimir, prin care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Chilari Vasile să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul special de conducere a mijloacelor de transport pe un termen de 4 ani, iar conform art. 90 Cod penal să fie suspendată condiționat executarea pedepsei principale, cu stabilirea unui termen de probă de 4 ani.

În motivarea apelului declarat, apelantul a indicat că instanța de fond a emis o sentință contrară prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, astfel încât prin intermediul acesteia nu a fost aplicată o pedeapsă rezonabilă, capabilă să asigure cu certitudine scopul legii penale în restabilirea echității sociale, corectării condamnatului și prevenirii săvârșii de noi infracțiuni.

Procurorul a considerat că prin fapta sa, inculpatul Chilari Vasile a afectat grav și irecuperabil un membru al comunității umane în una din valorile sociale supreme protejate de lege - sănătatea persoanei, săvârșind aceasta prin încălcarea unor reglementări rutiere elementare, în special „regula drumului cu prioritate”. Partea acuzării a considerat că pedeapsa dispusă prin sentința instanței de fond este prea blândă și nu va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectării condamnatului și prevenirii de săvârșirea noilor infracțiuni.

Totodată, apelantul a considerat că în situația în care inculpatul a comis fapta sa în condiții rutiere și climaterice prielnice circulației, trezește dubii rezonabile cu privire la capacitățile acestuia de conducere în securitate a mijlocului de transport și deci apare necesitatea privării acestuia de dreptul special de conducere a mijloacelor de transport pe un termen mai îndelungat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, a fost admis din alte motive apelul declarat de procurorul în Procuratura Buiucani mun. Chișinău, Severin Vladimir, casată sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

A fost încetat procesul penal în privința lui Chilari Vasile Xxxx, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal în temeiul Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, nr. 210 din 29 iulie 2016.

S-a încasat de la Chilari Vasile Xxxx în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 84 (optzeci și patru) lei, care au fost achitați deja (f. d. 123, 135).

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că Chilari Vasile Xxxx, la data de 06.09.2015, aproximativ la ora 00:05 min., conducea autoturismul de model „Volkswagen” cu n/î xxx, deplasându-se pe str. P. Movilă, mun. Chișinău, din direcția str. Alexei Șciusev spre str. Ștefan cel Mare, mun. Chișinău.

În timpul deplasării, la intersecția str. P. Movilă cu str. București, conducătorul auto Chilari Vasile Xxxx nu a manifestat prudență sporită la trafic, a ignorat cerințele pct. 59 alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere, care prevede că: „La intersecția drumurilor de semnificație neechivalentă, conducătorul vehiculului care se deplasează pe drumul fără prioritate trebuie să cedeze trecerea vehiculelor ce se apropie de intersecție pe drumul cu prioritate”, în consecință tamponând motocicleta de model „Honda” cu n/î xxx, care se deplasa pe str. București, mun. Chișinău, drum cu prioritate față de str. P. Movilă.

În rezultatul accidentului rutier respectiv, conducătorul auto al motocicletei „Honda”, Topală Daniel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2292/D din 01.10.2015, s-a ales cu vătămare gravă, manifestată prin fractura osului femural pe stânga multifragmentară cu deplasare, cu afectarea canalului medular, în 1/3 medie; fractura capului osului fibular drept cu deplasare; fractura platoului tibial stâng fără deplasare.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, potrivit art. 107 Cod penal (1) Amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. (2) Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță și asupra drepturilor persoanei vătămate. (3) Amnistia nu se aplică în cazul săvârșirii de infracțiuni prevăzute la art. 166¹ alin. (2)-(4) Cod penal, precum și persoanelor care au săvârșit asupra minorilor infracțiuni prevăzute la art. 171-175¹, 201, 206, 208, 208¹ și 208² Cod penal.

În conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Instanța de apel a menționat că conform art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau **amnistia**.

Potrivit art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

La fel, instanța de apel a menționat că în conformitate cu art. 1 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, nr. 210 din 29 iulie 2016 (1) Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sînt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sînt evaluate psihologic ca prezentînd risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12. (2) Căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr.985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise. (3) Aplicarea oricărei modalități de liberare de pedeapsă penală, prevăzute de prezenta lege, poate avea loc doar în condițiile în care organul de urmărire penală, instanța de judecată sau judecătorul de instrucție constată întrunirea cerințelor stipulate la alin. (1).

Potrivit art. 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, nr. 210 din 29 iulie 2016, (1) Procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvîrșită pînă la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr.985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decît pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani. (2) Încetarea procesului penal conform alin.(1) are loc cu acordul scris al persoanei învinuite sau inculpate. (3) În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî aplicarea prezentului articol dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată și inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art.10.

Instanța de apel a constatat că în ședința de judecată din 29.09.2016 inculpatul Chilari Vasile, fiind asistat de avocatul Ionaș Gheorghe, a depus personal cerere cu acordul scris de încetare a procesului penal conform art. 2 alin. (1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, nr. 210 din 29 iulie 2016, a solicitat ca în privința sa să fie aplicată Legea sus menționată.

Totodată, inculpatul și avocatul acestuia Ionaș Gheorghe au solicitat să fie anexat la materialele dosarului bonul ce certifică achitarea sumei de 84 lei în calitate de cheltuieli judiciare.

Instanța de apel a menționat că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, conform art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă, care prevede ca

pedeapsă principală închisoare de la 3 la 7 ani și pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

Astfel, Chilari Vasile a comis o infracțiune gravă la data de 06.09.2015 până la adoptarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, nr. 210 din 29 iulie 2016, a recunoscut vina în întregime, cauza penală în privința sa a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în procedură simplificată, inculpatul a manifestat căință sinceră și activă, a achitat benevol părții vătămate prejudiciul material, iar partea vătămată și-a retras acțiunea civilă, prin care a solicitat achitarea prejudiciilor, deoarece i-au fost recuperate. Inculpatul a depus acordul în scris privind încetarea procesului penal în baza Legii cu privire la amnistie, fiind întrunite prevederile art. 2 al Legii nominalizate.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că Chilari Vasile cade sub incidența prevederilor art. 1, 2 - 9, 11 și 12 ale Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, nr. 210 din 29 iulie 2016, în privința lui fiind încetat procesul penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Gavriliță Vitalie, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

Recurentul a invocat în cererea sa de recurs următoarele motive :

- hotărîrea instanței de apel este neîntemeiată și ilegală în partea ce ține de încetarea procesului penal în privința lui Chilari Vasile în baza Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, urmînd să fie casată din următoarele considerente:

- potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, toate fiind valabile în prezenta cauză penală;

- conform materialelor cauzei penale și persoana inculpatului pe caz este aplicabilă Legea privind amnistia doar în privința pedepsei principale cu interdicțiile prevăzute la art. 14 în privința pedepsei complementare, cu emiterea unei decizii de condamnare cu liberarea de executarea pedepsei principale, dar nu de încetare a procesului penal;

- art. 14 al Legii privind amnistia stipulează că: „se absolvă de pedeapsă complementară, cu excepția pedepsei cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, persoana în privința căreia se aplică prevederile art.2-9 și 11”;

- acuzarea de stat consideră că instanța de apel neîntemeiat a emis decizie de încetare a procesului penal în baza art. 2 al Legii privind amnistia, art. 275 și art. 332 CPP, deoarece contravine interdicției prevăzute la art. 14 al Legii privind amnistia,

fiindcă inculpatul Chilari Vasile nu poate fi absolvit de pedeapsă complementară (privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport) care este obligatorie conform sancțiunii art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal;

- prin urmare, instanța de apel trebuia să adopte o decizie de condamnare conform prevederilor art. 398 alin. (4) pct. 2), alin (6) CPP și anume *cu liberarea inculpatului Chilari Vasile de executarea pedepsei principale stabilite* prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25.03.2016, potrivit art. 107 Cod penal, iar în privința pedepsei complementare era necesar de a adopta una din următoarele soluții:

1) de a menține sentința în această parte cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de doi ani, sau

2) admite apelul procurorului în partea ce ține de mărirea termenului pedepsei complementare, cu expunerea în decizie a motivelor pronunțării acestor soluții în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) CPP, fapt ce pe caz nu a avut loc;

- astfel, instanța de apel a pronunțat o decizie care este contrară Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25 - a de la proclamarea independenței RM și art. 389 CPP, fără a se expune în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) CPP asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, fapte care urmează a fi calificate ca erori, de aceea urmează a fi casată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum rezultă din recursul ordinar declarat de către procurorul Gavriliță Vitalie, Colegiul penal atestă invocarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și în opinia autorului persistând cazul, *când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Tot din textul recursului se evidențiază, că recurentul în principiu critică hotărârea instanței de apel pentru faptul că a fost adoptată o soluție de încetare a procesului penal în baza art. 2 al Legii privind amnistia, ce contravine interdicțiilor prevăzute de art. 14 al Legii nominalizate din motiv că inculpatul Chilari Vasile nu poate fi absolvit de pedeapsă complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, care este obligatorie conform sancțiunii art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Verificând decizia recurată și opozant criticilor invocate sub aspectul prezenței cazului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că în prezenta speță instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, hotărârea adoptată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la caz, la încetarea procesului penal în privința inculpatului Chilari Vasile, din motivul aplicării Legii nr.

210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În prezenta cauză penală, Colegiul penal reține acel fapt că instanța de apel în hotărârea sa, a indicat din ce motiv nu s-a expus asupra argumentelor apelului declarat de procurorul Severin Vladimir și în cele din urmă just a concluzionat că inculpatul întrunește condițiile de a fi aplicate în privința sa prevederile Legii nr. 210 cu privire la amnistie.

Așadar, conform art. 1 alin. (1) al Legii nr. 210 din 29.07.2016 nominalizată mai sus, *prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sânt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.*

Deci, reieșind din textul normei juridice menționate se constată, că aceasta este aplicabilă condiționat persoanelor: 1) care au statut de bănuît, învinuit și inculpat și 2) care au statut de condamnat, urmând a fi întrunite condițiile stipulate în textul acestei legi.

Revenind la cauza supusă judecării, instanța de recurs relevă, că procesul penal în privința lui Chilari Vasile, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la etapa examinării cauzei în ordine de apel, se afla la faza de judecare, respectiv ultimul avea statut de inculpat, deoarece în privința acestuia nu era pronunțată o hotărâre definitivă de condamnare, până la data intrării în vigoare a prezentei legi (adică până la data de 09.09.2016).

Prin urmare, Colegiul penal apreciază ca fiind juste concluziile instanței de apel privind aplicarea în privința inculpatului Chilari Vasile a prevederilor art. 2 alin. (1) al Legii nr. 210 privind amnistia, unde este stipulat că, *procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani.*

Relevant pentru cauza dată este faptul că, sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului și prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede ca pedeapsă principală, închisoare de la 3 la 7 ani și pedeapsă complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 4 ani, precum și acel fapt că vinovăția inculpatului este confirmată pe deplin de probele administrate la dosar, care nici nu a fost contestată de către participanții la proces, totodată, în privința inculpatului nefiind incidente restricțiile stipulate la art. 10 al Legii nr. 210 privind amnistia.

Astfel, în opinia Colegiului penal sunt întemeiate concluziile instanței de apel de încetare a procesului penal în legătură cu intervenirea amnistiei, care potrivit art. 107

alin. (1) Cod penal, are ca efect înlăturarea răspunderii penale în speța dată și care conform art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală este o circumstanță care exclude urmărirea penală și generează încetarea cazului.

Cât privește argumentul procurorului, precum că soluția adoptată de către instanța de apel contravine interdicției specificate la art. 14 al Legii nr. 210 privind amnistia, unde este prevăzut că *se absolvă de pedeapsă complementară, cu excepția pedepsei cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, persoana în privința căreia se aplică prevederile art. 2-9 și 11*, Colegiul penal o va respinge, deoarece această normă nu este incidentă în cazul pronunțării unei soluții de încetare a procesului penal în legătură cu intervenirea amnistiei, fiind valabilă în cazul în care deja a fost stabilită o pedeapsă complementară persoanei condamnate și urmează a fi absolvită de executarea acesteia.

În aceste condiții, Colegiul penal statuează, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, instanța de recurs conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414 - 419 Cod de procedură penală, ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul Gavriliță Vitalie în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Gavriliță Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Chilari Vasile Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 martie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin